

Oviken, sv. Jämtl. o. doms. lg, Jämtl. l.

De ovik 1314.

Första leden kan ju till tals på en bi-form,
ö, till form. é 'a' eller oo + odh
(till verbet oda) 'valställe'.

Namnet sannolikt ett urspr. byggnamn
C. Lindberg @ U 1937:38